

[Niels Frederiksen.]

De, som forstaaer den Tankegang, der ligger bag Kravet om øget Grundstigningskat og øget Grundskyld, vil utvivlsomt forstaa, at den i sig indeholder Muligheden for at indkassere til Offentlighedens Fælleshusholdning de Værdier, som Folket i Fællesskab skaber, og berøver enkelte Borgere Retten til at udnytte de Værdier, som andre frembringer.

Jeg tvivler nu paa, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil kunne faa Tilslutning fra hele Partiet Venstre. At han har faaet ubetinget Tilslutning fra det konservative Folkeparti, var jeg forberedt paa. Men at Medlemmer som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pinholt, det ærede Medlem Hr. Clausager kan anerkende Rigtigheden af det ærede Medlem Hr. Pinstrups Betragtning, tror jeg ikke; thi jeg ved, at der indenfor Venstre er flere, som baade har Forstaaelse og Sympati for den Rets tanke, der er Modsætningen til det, som blev udtrykt ved Delegeretmødet i Jylland.

Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup bliver tiljublet i en Forsamling som den, der var til Stede i Aarhus, og faar Bifald paa det Kampraab, som blev udstødt dér; men denne Forsamling var jo ikke et Udtryk for vort Landbrug som Helhed. Vi har indenfor andre Kredse i Landbruget indhentet Erfaringer for, hvordan den Tanke virker, som er udtrykt i den Sætning, at det gælder om at frigøre Jorden for enhver Behæftelse fra det offentlige og at faa fri Jord i fri Mands Eje.

Udviklingen har vist, hvor blændende forkert den gammeldags Opfattelse er. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, naar danske Bønder mener, de har naaet det Resultat, at de er blevet en Klasse af frie Mænd paa fri Jord. Nej, de er blevet, hvad der ogsaa blev antydet af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, Storkapitalens ydmyge Tjenere, der gør det mest mulige for at skaffe det mest mulige til den Storkapital, som er det danske Landbrugs værste Fjende i Øjeblikket.

Og saa er der en Ting til, jeg gerne vil sige fra denne Plads, og det er, at danske Bønder maa forstaa, at hvis den Udvikling fortsættes, vi har været inde i, vil det danske Landbrug ikke blive en talstærk og økonomisk uafhængig Samfundsklasse, men en faatallig, gældbunden Klasse, hvis økonomiske Frigørelse ligger langt borte.

Og dér staar vi, der gerne vil gøre vort til, at Landbo-Ungdommen kunde faa Mulighed for at anvende sin fra Aar til Aar stadig øgede Dygtighed i det danske Land-

brugs og det danske Erhvervslivs Tjeneste, overfor det triste, at jo dygtigere den danske Ungdom bliver til at øve sin Gerning, til at producere, til at udnytte Jordværdierne, jo flere de bliver, og jo mere Plads de kræver, jo flere der kommer frem og forlanger at anvende Ungdomskraften og Dygtigheden indenfor vort Lands Grænser, jo dyrere vil det blive at faa Lov dertil, jo mere vil Jorden og Ejendommene stige i Pris.

Prioriteringen og Renteføden vil stige, og Landbruget vil blive mere afhængigt af den Storkapital, der nu har finansieret det i en Udstrækning saa stor, at ingen nogen Sinde i Fortiden har tænkt sig, at den danske Bondestand skulde blive saa afhængig af denne stærke Magt, som den er i Øjeblikket.

Jeg hilser derfor med Glæde, baade paa egne og paa Partiets Vegne, at den siddende Regering har Øjefor, at der bør lovgives saaledes, at der skabes Mulighed for, at den, der udfører dygtigt Arbejde, ogsaa i Landbruget, kan faa Løn derfor.

Naar vi er af den Opfattelse, kan vi selvfølgelig ikke som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal give den fra Erhvervene til Regering og Rigsdag indsendte Henstilling, som nu ligger paa ærede Medlemmers Bord, vor Tilslutning. Jeg vil gerne om denne Henstilling sige følgende: Der mangler efter min Mening kun een Passus i, at den havde været komplet, idet der burde have været tilføjet: og Erhvervene protesterer mod, at Militærudgifterne nedsættes.

Jeg vil ogsaa gerne opkaste det Spørgsmaal: Hvem er Erhvervene? Hvem er det, der alene tiltager sig Retten til at tale paa dansk Erhvervslivs Vegne? Paa Landbrugs Vegne skal Landbrugsraadet ikke tiltage sig denne Ret, saaledes som Forholdene ligger. Jeg drister mig til at paastaa, at en hvilken som helst Forsamling af delegerede fra de mindre Jordbrugere i Danmark med dundrende Flertal vilde forkaste en saadan Henvendelse.

Der er kun een Forsamling af Landbrugere, nemlig den, der bestaar af Repræsentanter for Storgrundejerns Interesser og Storkapitalens ydmyge Tjeneres Interesser, der kan vedtage en saadan Henvendelse til Regering og Rigsdag som den nævnte, der fuldkommen bryder med alt, hvad der gennem mange Aar indenfor store Kredse af det danske Landbrug er groet frem i Forstaaelse af de Erfaringer, man paa Erhvervslivets Omraade har indhentet gennem dansk Landbrugslovgivning.

Jeg vil derfor fra denne Plads protestere mod, at man i en Henvendelse til Re-